DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

13. juli 2000 *

I sag C-46/97,

Den Hellenske Republik ved juridisk medarbejder P. Mylonopoulos, Sekretariatet for EF-ret, Udenrigsministeriet, og konsulent hos statens advokat I. Chalkias, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Grækenlands Ambassade, 117, Val Sainte Croix,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Kondou-Durande, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: græsk.

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 96/701/EF af 20. november 1996 om ændring af beslutning 96/311/EF om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1992, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, samt visse udgifter for regnskabsåret 1993 (EFT L 323, s. 26) for så vidt angår den del heraf, der vedrører Den Hellenske Republik,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne P.J.G. Kapteyn, G. Hirsch (refererende dommer), H. Ragnemalm og V. Skouris,

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 23. september 1999,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. december 1999,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 6. februar 1997 har Den Hellenske Republik i medfør af EF-traktatens artikel 173, stk. 1 (efter ændring nu artikel 230, stk. 1, EF), anlagt sag med påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 96/701/EF af 20. november 1996 om ændring af beslutning 96/311/EF om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1992, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, samt visse udgifter for regnskabsåret 1993 (EFT L 323, s. 26) for så vidt angår den del heraf, der vedrører Den Hellenske Republik.

2 Der er nedlagt påstand om annullation af denne beslutning, for så vidt Kommissionen deri har erklæret, at EUGFL ikke skal afholde følgende beløb:

— 5 251 911 509 GRD vedrørende støtte til olivenolieproduktion

— 61 090 105 GRD vedrørende vin (endelig nedlæggelse af vinarealer)

— 12 910 334 855 GRD vedrørende produktionsstøtte for bomuld

— 3 916 884 473 GRD vedrørende tobak.

3 Begrundelserne for de foretagne korrektioner er resumeret i den sammenfattende rapport nr. VI/6355/95 af 27. marts 1996 om resultaterne af kontrollen i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, for regnskabsåret 1992 og for visse udgifter i regnskabsåret 1993 (herefter »den sammenfattende rapport«) og i to tillæg af henholdsvis 14. juni og 23. september 1996.

Udgifter vedrørende støtte til olivenolieproduktion

4 Ifølge den sammenfattende rapport har kontrollen i Grækenland ikke vist nogen væsentlig ændring i forhold til den situation, der blev afdækket ved regnskabsafslutningerne for 1990 og 1991. Således findes der stadig ikke nogen fortegnelse over olivendyrkningsarealer, ligesom edb-registrene fortsat er uanvendelige.

5 Endvidere beskriver den sammenfattende rapport alvorlige strukturmangler i systemet for forvaltning og kontrol af støtteansøgningerne, som er resumeret i 18 punkter. Der er bl.a. konstateret en mangel på koordination mellem de kompetente lokale og nationale kontorer og en utilstrækkelig kontrol. Ifølge den sammenfattende rapport er den kontrol, der er indført af de græske myndigheder i stedet for den i fællesskabsforordningerne fastsatte kontrol, meget lidt egnet til at begrænse den risiko, EUGFL's udgifter er udsat for.

6 Den græske regering finder klagepunkterne i den sammenfattende rapport uberettigede.

7 Hvad angår den manglende fortegnelse over olivendyrkningsarealer har den græske regering gjort opmærksom på, at Domstolen allerede i dom af 4. juli 1996 (sag C-50/94, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 3331) anførte, at Den Hellenske Republik havde underrettet Kommissionen om vanskelighederne ved at udarbejde fortegnelsen over olivendyrkningsarealer efter den 31. oktober 1988, som var den frist, der var fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3453/80 af 22. december 1980 om ændring af forordning (EØF) nr. 154/75 om oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i de olivenolieproducerende medlemsstater (EFT L 360, s. 15) for færdiggørelsen af dette arbejde. Derfor havde Domstolen godkendt den finansielle korrektion på 10%, der var foretaget for regnskabsåret 1990. Den Hellenske Republik var således blevet pålagt en sanktion.

8 Den græske regering har hævdet, at Kommissionen siden 1991 har været fuldt ud underrettet og principielt været rede til at hjælpe Den Hellenske Republik med at overvinde de pågældende objektive vanskeligheder. Således er den første af ovennævnte betingelser, nemlig den rettidige underretning af den kompetente fællesskabsinstitution, blevet opfyldt. Da de græske myndigheder desuden har samarbejdet i god tro med Kommissionen i hele den pågældende periode, dvs. regnskabsåret 1992, burde der ikke være foretaget nogen korrektion hvad angår den manglende fortegnelse over olivendyrkningsarealer.

9 Det skal for det første bemærkes, at Den Hellenske Republik i henhold til forordning nr. 3453/80 var forpligtet til at udarbejde fortegnelsen over olivendyrkningsarealer senest den 31. oktober 1988.

10 Det skal for det andet fastslås, at Den Hellenske Republik ikke overholdt denne frist, og at fortegnelsen over olivendyrkningsarealer stadig manglede i regnskabsåret 1992.

11 For det tredje har Domstolen allerede i ovennævnte dom af 4. juli 1996 i sagen Grækenland mod Kommissionen og i dom af 29. januar 1998 (sag C-61/95, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 207, præmis 12) forkastet den græske

regerings argumenter om, at det var absolut umuligt at udarbejde fortegnelsen over olivendyrkningsarealer. Den græske regering har nemlig først efter den i forordning nr. 3453/80 fastsatte dato påberåbt sig disse argumenter og har ikke ved en henvendelse til Fællesskabets institutioner forsøgt at få ændret denne dato (jf. i samme retning dom af 14.7.1994, sag C-353/92, Grækenland mod Rådet, Sml. I, s. 3411, præmis 39).

12 Det kan under disse omstændigheder ikke anerkendes, at det har været absolut umuligt at opfylde kravene i forordning nr. 3453/80.

13 Hvad angår edb-registrene har den græske regering gjort gældende, at disse registre har eksisteret siden 1985 og fungerer tilfredsstillende. Under alle omstændigheder har de eventuelle mangler, der måtte være ved registrene, sammenhæng med manglen på en fortegnelse over olivendyrkningsarealer, idet mange af de oplysninger, der skal registreres, skal hentes fra fortegnelsen. Ifølge den græske regering gælder ovennævnte betragtninger om den manglende fortegnelse over olivendyrkningsarealer således med de nødvendige ændringer også for edb-registrene. I øvrigt foretages der yderligere revision og kontrol, hvis kontrolproceduren viser sig at være utilstrækkelig.

14 Ved artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer (EFT L 208, s. 3) pålægges det hver producentmedlemsstat at oprette og ajourføre permanente edb-registre med oplysninger om olivenolieproduktionen. I artikel 14, stk. 5, opfordres medlemsstaterne til at anvende edb-registrene i forbindelse med den kontrol, der er omhandlet i forordningen. Disse registre skal indeholde alle oplysninger, der kan lette kontrollen og den hurtige efterforskning af uregelmæssigheder (artikel 16, stk. 2). Endvidere skal medlemsstaterne indføre de basisoplysninger, der findes i fortegnelsen over olivendyrkningsarealer, i edb-registret, så snart oplysningerne foreligger (artikel 11, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3061/84 af 31.10.1984 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende ordningen for støtte til olivenolieproduktion (EFT L 288, s. 52), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 98/89 af 17.1.1989 (EFT L 14, s. 14)).

15 I artikel 11, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 3061/84, som ændret ved forordning nr. 98/89, er det bestemt, at iværksættelsen af samtlige elementer i forbindelse med edb-registret skal være afsluttet inden den 31. oktober 1990. Endvidere skal medlemsstaterne anvende oplysningerne til kontrollen, efterhånden som de særlige registre oprettes (artikel 11, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 3061/84, som ændret ved forordning nr. 98/89).

16 Det skal i denne forbindelse blot fastslås, at den græske regering ikke i detaljer har tilbagevist Kommissionens påstand om, at edb-registrene ikke var anvendelige. Tværtimod har Landbrugsministeriet ved skrivelse nr. 292675 af 21. juli 1995 meddelt Kommissionen, at ministeriet ikke rådede over det nødvendige personale til at registrere de oplysninger, som kontrollen krævede. Denne påstand er ligeledes til hinder for, at det anerkendes, at det var absolut umuligt at opfylde kravene i henhold til forordning nr. 3061/84, som ændret, hvad angår oprettelsen af registrene.

17 Hvad endelig angår effektiviteten af det indførte kontrolsystem finder den græske regering, at listen over de 18 mangler er helt upræcis, ikke bygger på konkrete oplysninger og ikke kan begrunde nogen finansiel korrektion.

18 Hvad særlig angår klagepunktet om utilstrækkelig kontrol i regnskabsåret 1992 har den græske regering påpeget, at kontrollen ubestrideligt har været hyppigere og grundigere end i regnskabsårene 1991 og 1990, hvor der ligeledes var blevet foretaget en finansiel korrektion på 10%.

19 Ifølge artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2261/84 anvender hver producentmedlemsstat en kontrolordning, som sikrer, at det produkt, for hvilket der ydes støtte, er støtteberettiget.

20 I artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 2261/84, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3500/90 af 27. november 1990 (EFT L 338, s. 3), er det bestemt, at producentmedlemsstaterne kontrollerer de enkelte producentorganisationers og foreningers virksomhed og navnlig de foranstaltninger, som disse har gennemført i henhold til artikel 8, stk. 1, og artikel 10, første led, i samme forordning.

21 I artikel 14, stk. 3a, i forordning nr. 2261/84, som indsat ved forordning nr. 3500/90, hedder det, at med henblik på udbetaling af støtte til olivendyrkere, hvis gennemsnitlige produktion er på mindst 500 kg olivenolie pr. produktionsår, kontrollerer producentmedlemsstaterne

— nøjagtigheden af dyrkningserklæringerne på grundlag af nærmere fastsatte kriterier

— at den oliemængde, der er anført i støtteansøgningen, stemmer overens med de godkendte møllers lagerregnskaber

— at de oplysninger, som den enkelte olivendyrker har meddelt om de forarbejdede mængder oliven i en godkendt mølle, stemmer overens med oplysningerne i den pågældendes dyrkningserklæring på grundlag af nærmere fastsatte kriterier.

22 I artikel 14, stk. 4, i forordning nr. 2261/84, som ændret ved forordning nr. 3500/90, er det bestemt, at for så vidt angår olivenolie, der er produceret af olivendyrkere, hvis gennemsnitlige produktion er på under 500 kg olivenolie pr. produktionsår, skal kontrollen gøre det muligt at kontrollere

— nøjagtigheden af dyrkningserklæringerne på grundlag af nærmere fastsatte kriterier

— om der foreligger dokumentation for forarbejdningen af de dyrkede oliven i en godkendt mølle.

23 I artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 3061/84, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 928/91 af 15. april 1991 (EFT L 94, s. 5), hedder det, at medlemsstaterne på stedet kontrollerer en repræsentativ procentdel, der skal fastlægges nærmere, af olivendyrkerne. Hvis et kontrolkontor har fået til opgave at udføre denne kontrol, anføres procentdelen i kontrolkontorets arbejdsprogram. Procentdelen afviger alt efter, om basisoplysningerne i fortegnelsen over olivendyrkningsarealer er disponible i de pågældende områder. Der skal først og fremmest foretages kontrol hos de olivenproducenter, hvor der har været en væsentlig ændring i produktionspotentiellet.

24 Endelig er det i artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 3061/84, som ændret ved forordning nr. 928/91, fastsat, at med henblik på at kontrollere nøjagtigheden af de i artikel 14, stk. 3a og 4, i forordning nr. 2261/84, som ændret ved forordning nr. 3500/90, omhandlede dyrkningserklæringer tager de producerende medlemsstater hensyn til bl.a. oplysninger fra fortegnelsen over olivendyrkningsarealer og edb-registrene, resultater af kontrol på stedet af olivendyrkere og de oliven- og olieudbytter, der er fastsat for det område, hvor den eller de pågældende bedrifter er beliggende.

25 I den foreliggende sag skal det først blot fastslås, at den græske regering ikke har bestridt de af Kommissionen fremlagte tal, hvorefter henholdsvis 0,1%, 0,21% og 0,13% af producentkooperativerne var blevet kontrolleret på stedet hvad angår produktionsårene 1990/1991, 1991/1992 og 1992/1993. Procentdelene for de ikke-tilsluttede producenter var på henholdsvis 0,8% og 0,87% for produktionsårene 1991/1992 og 1992/1993. Det fremgår ligeledes af dokumenterne fra de græske myndigheder, at 0,22% af olivendyrkerne var blevet kontrolleret hvad angår kontrolperioderne 1991-1992.

26 Denne kontrol er åbenbart utilstrækkelig til at opveje manglen på en fortegnelse over olivendyrkningsarealer og anvendelige edb-registre. I betragtning af, at den græske regering endvidere ikke i detaljer har bestridt de øvrige mangler, der er konstateret i den sammenfattende rapport, herunder kontrolprocedurens generelle mangel på stringens, metodemanglen og manglen på et system, der gør det muligt at sammenholde oplysningerne, samt det kompetente organs manglende mulighed for effektiv kontrol af producentorganisationernes finansiering som følge af sammenblandingen af aktiviteter og interesser, må det konkluderes, at den finansielle korrektion på 10% på grund af de alvorlige mangler i kontrolsystemet vedrørende støtteordningen for olivenolieproduktion er helt berettiget.

Udgifter vedrørende støtten til endelig nedlæggelse af vinarealer

27 Ifølge den sammenfattende rapport blev det for tredje år i træk fastslået, at de græske myndigheder ikke havde efterlevet den henstilling, der var blevet rettet til dem ved officielle skrivelser, og som var nævnt i de sammenfattende rapporter for regnskabsårene 1990 og 1991, nemlig at de regionale kontrollører, der skal foretage den administrative kontrol af dokumenterne, ikke må være de samme som dem, der foretager kontrol på stedet før og efter rydningen af vinarealer. Det er nemlig fastslået, at denne praksis medfører uregelmæssigheder.

28 I den sammenfattende rapport er det endvidere fastslået, at Den Hellenske Republik, fordi der ikke foreligger nogen fortegnelse over vindyrkningsarealer eller nogen vinavlsmatrikel, ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at afhjælpe manglen på et pålideligt system for identifikation og måling af arealer, bl.a. ved at styrke inspektionen af de ryddede arealer. Ifølge rapporten er det nemlig ikke tilstrækkeligt at foretage yderligere årlig repræsentativ stikprøvekontrol af 1% af de kontrollerede sagsmapper for at afhjælpe manglen på en fortegnelse over vindyrkningsarealer og en vinavlsmatrikel.

29 Kommissionen har derfor foretaget en fast korrektion på 2% i forbindelse med alle udgifter til denne foranstaltning.

30 Den græske regering har gjort gældende, at den finansielle korrektion vedrørende vinsektoren er baseret på en fejlvurdering af de faktiske omstændigheder.

31 Ifølge den græske regering blev ikke alene alle ansøgninger fra tidsrummet før rydningen, men også alle ansøgningerne fra tidsrummet efter rydningen kontrolleret på stedet for at fastslå, at rydningen havde fundet sted. 18 333 ansøgninger blev således kontrolleret og godkendt i perioden 1990-1991, 17 061 i perioden 1991-1992 og 7 000 i perioden 1992-1993, idet der i gennemsnit var to parceller pr. vindyrker.

32 Med hensyn til den konstatering i den sammenfattende rapport, hvorefter de regionale kontrollører, som foretager den administrative kontrol af dokumenterne, ikke må være de samme som dem, der foretager kontrollen på stedet før og efter rydningen af vinarealerne, idet en sådan praksis medfører uregelmæssigheder, har den græske regering gjort gældende, at de agronomer, der foretager kontrollen før rydningen, af årsager, der har forbindelse med den manglende fortegnelse over vindyrkningsarealer, også foretager kontrollen efter rydningen, netop fordi de ved, hvilke parceller der er tale om, og hvor disse parceller er beliggende.

33 Hvad angår den procentdel af ansøgningerne, der har været genstand for yderligere kontrol, har den græske regering gjort gældende, at den omstændighed, at det var i 1996 under afslutningen af regnskaberne for regnskabsåret 1992, at Kommissionen for første gang bestred, at denne procentdel (1%) yderligere kontrol var tilstrækkelig, og den omstændighed, at 1996 var det sidste år, hvor foranstaltningen vedrørende endelig nedlæggelse af vinarealer fandt anvendelse, hvilket bevirkede, at Den Hellenske Republik ikke kunne nå at hæve denne procentdel for de foregående regnskabsår, om ikke andet viser, at Kommissionen ikke har handlet i god tro.

34 Det bemærkes, at Rådets forordning (EØF) nr. 1442/88 af 24. maj 1988 om ydelse for produktionsårene 1988/1989 til 1995/1996 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer (EFT L 132, s. 3) har til formål at tilskynde til nedlæggelse af vinarealer ved at yde præmier, hvis størrelse gradueres i forhold til de pågældende arealers produktivitet for at tage hensyn til såvel rydningsomkostningerne og tabet af retten til genbeplantning som til fremtidigt indkomsttab.

35 For at sikre effektiviteten og kontrollen af ordningen har Kommissionen i forordning (EØF) nr. 2729/88 af 31. august 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1442/88 (EFT L 241, s. 108) anført, hvilke oplysninger der skal fremgå af præmieansøgningen, og bestemt, at disse oplysninger skal kontrolleres. Ifølge forordningens artikel 4, stk. 2, skal det kompetente organ i medlemsstaten kontrollere de i stk. 1 omhandlede angivelser, herunder angivelserne om ansøgerens vinareal dyrket som renkultur eller blandet kultur og om størrelsen af det vinareal, der skal ryddes, udtrykt i ha, ar og centiar.

36 Endelig er det i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2048/89 af 19. juni 1989 om generelle regler for kontrollen inden for vinsektoren (EFT L 202, s. 32), bestemt, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbedre kontrollen med overholdelsen af forskrifterne for vinsektoren, navnlig inden for de særlige områder, der er omhandlet i bilaget, herunder rydning. I henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, opretter Kommissionen et særligt inspektørkorps, som i forbindelse med kontrollen på stedet skal samarbejde med medlemsstaternes ansvarlige instanser for at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne på vinområdet, især inden for de i artikel 3 omhandlede områder. Af 16. betragtning til forordning nr. 2048/89 fremgår det, at kontrollens objektivitet skal sikres.

37 I den foreliggende sag har Kommissionens konstateringer, som blev foretaget under kontrolbesøgene i Grækenland, afdækket, at de nationale kontrollører ikke havde været i stand til at dokumentere de arealer, der var blevet godkendt under den administrative procedure for kontrol og godkendelse af ansøgninger. De

EUGFL-medarbejdere, der var ansvarlige for kontrolbesøgene, havde ikke kunnet opnå objektive garantier med hensyn til identificeringen af parcellerne, deres nøjagtige areal, ejerens identitet eller parcellernes nøjagtige beliggenhed. Da der ikke eksisterede nogen fortegnelse over vindyrkningsarealer, vinavlsmatrikel eller detaljerede kort over området, var det nødvendigt at lade sig bistå af en person, der kendte regionen godt, idet de enkelte parceller ikke genkendes ud fra deres beliggenhed, men ud fra, hvem der ejer naboparcellerne.

38 Disse konstateringer, der ikke bestrides af den græske regering, viser, at kontrolsystemet alene bygger på bestemte funktionærers kompetence og indsats, idet disse funktionærer er de eneste, der kan kontrollere rigtigheden af præmieansøgningerne. En kontrol foretaget af eksterne nationale og EF-tjenestegrene er således udelukket. Kontrolsystemet er således ikke objektivt som krævet i fællesskabsbestemmelserne.

39 Under disse omstændigheder forekommer den finansielle korrektion på 2% af de anmeldte udgifter berettiget.

Udgifter vedrørende produktionsstøtte for bomuld

40 Af den sammenfattende rapport fremgår det for det første, at den mistanke om svig i bomuldssektoren, der var opstået, da der for produktionsåret 1991/1992 blev konstateret en ikke nærmere forklaret afvigelse mellem de græske myndigheders produktionsskøn og den produktion, for hvilken der blev ansøgt om støtte, havde foranlediget Kommissionen til, også i betragtning af fortilfældene inden for bomuldssektoren (sammenfattende rapport for årene 1989 og 1990), den 10. juli 1992 at anmode de græske myndigheder om at indlede en undersøgelse med hjemmel i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 af 4. marts 1991 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 283/72 (EFT L 67, s. 11).

41 Ifølge den sammenfattende rapport blev første fase af undersøgelsen gennemført fra den 26. oktober til den 4. december 1992 af Kommissionen sammen med den græske forvaltning og et eksternt revisionsfirma. Der blev konstateret uregelmæssigheder samt væsentlige mangler i Det Græske Bomuldskontors kontrolsystem. Trods gentagne anmodninger fra EUGFL blev anden fase af undersøgelsen, der skulle have vedrørt den kontrol hos egreneringsvirksomhederne, der burde have fundet sted fra januar til juni 1993, aldrig indledt.

42 I den sammenfattende rapport anerkendes det, at der var iværksat administrative sanktioner og anlagt sager især for så vidt angår produktionsåret 1991/1992 over for en række producenter og egreneringsvirksomheder, og at der var vedtaget foranstaltninger til forbedring af det nationale kontrolsystem, samt at der var udstedt nationale instrukser for produktionsårene 1992/1993, 1993/1994 og 1994/1995. Det fremgår imidlertid af den sammenfattende rapport, at disse forhold ikke i tilstrækkelig grad opfyldte de præcise krav, EUGFL havde stillet siden februar 1993, især hvad angår resultaterne af undersøgelsen i henhold til artikel 6 i forordning nr. 595/91. Den græske forvaltning har nemlig hverken fremlagt de endelige konklusioner af undersøgelsen eller nogen nøjagtig bedømmelse af de økonomiske følger af de afdækkede uregelmæssigheder.

43 Kommissionen fandt således ikke, at Den Hellenske Republik havde opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196), hvorefter medlemsstaterne i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre sig, at de af EUGFL finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de blevet gennemført på behørig måde, for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og for at gennemføre tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser. Derfor foreslog EUGFL en finansiel korrektion på 25% af udgifterne for regnskabsåret 1991.

44 Som følge af den vedvarende mangel på oplysninger om den undersøgelse, der var blevet krævet i 1992, den omstændighed, at udgifterne for regnskabsåret 1992 havde været underkastet de samme forvaltnings- og kontrolforanstaltninger som udgifterne i 1991, samt det forhold, at de nye instrukser først reelt fandt

anvendelse fra produktionsåret 1993/1994 og de senere produktionsår, foreslog EUGFL, selv om den anerkendte forbedringerne i det eksisterende samarbejde, som var blevet muliggjort af arbejdet i den fælles arbejdsgruppe, ligeledes en korrektion på 25% af udgifterne for regnskabsåret 1992.

45 I et tillæg af 23. september 1996 til den sammenfattende rapport besluttede Kommissionen dog at nedsætte korrektionerne for regnskabsårene 1991 og 1992 fra 25% til 10%, idet EUGFL's undersøgelser i 1995 og 1996 havde bekræftet, at de græske myndigheder havde vedtaget tilstrækkelige foranstaltninger til at genoprette det gode samarbejde med Kommissionen og fra dette produktionsår sikre forskriftsmæssigheden af kontrollen med produktionsstøtten for bomuld og støtten til mindre producenter.

46 Den græske regering har gjort gældende, at korrektionen på 10% dels bygger på en fejlvurdering af de faktiske omstændigheder, dels indebærer magtfordrejning fra Kommissionens side eller en overskridelse af dens skønsbeføjelser.

47 I denne forbindelse har den græske regering for det første hævdet, at konstateringerne i den sammenfattende rapport ikke svarer til nogen af de begrundelser, der ifølge dokument nr. VI/216/93 af 1. juni 1993 om de fælles regnskabsafslutningsprincipper kan retfærdiggøre en korrektion på 10%. Da det kom til stykket, var der nemlig ikke nogen fare for, at EUGFL ville lide tab, idet de få tilfælde af uregelmæssigheder eller svig, der eventuelt blev overset i starten, var blevet identificeret, om end på et senere stadium, således at der er blevet pålagt bøder og administrative sanktioner, retsinstanserne har fastslået eksistensen af et eventuelt strafferetligt ansvar hos visse erhvervsdrivende, og de uretmæssigt udbetalte beløb er blevet tilbagebetalt.

48 Ifølge Den Hellenske Republik foreskriver artikel 2, 3 og 8 i forordning nr. 729/70 endvidere kun anvendelse af finansielle korrektioner over for medlemsstaterne, såfremt disse forsømmer at gennemføre den kontrol, som enten er fastsat i forordningerne eller skønnes nødvendige for at sikre

forskriftsmæssigheden af den udgift, der pålægges EUGFL, og ikke såfremt visse erhvervsdrivende handler i strid med forskrifterne eller lovgivningen. Men de græske myndigheder har ikke alene foretaget kontrol og pålagt alle, der har handlet ulovligt, høje bøder, men har også forelagt anklagemyndigheden en lang række sager med henblik på fastlæggelse af et eventuelt strafferetligt ansvar, ligesom de ved at foretage modregning har fået tilbagebetalt samtlige de beløb, der var uretmæssigt udbetalt. Følgelig var det uberettiget at pålægge Den Hellenske Republik denne meget høje finansielle korrektion på 10%.

49 Den græske regering har endvidere gjort gældende, at allerede i løbet af regnskabsåret 1992 var kontrolsystemets effektivitet blevet forbedret, ligesom samarbejdet mellem de græske myndigheder og fællesskabsmyndighederne var blevet konkretiseret og uregelmæssighederne afgrænset. Hvad især angår kontrollen af den støttede produktion havde de græske myndigheder truffet forskellige foranstaltninger og bl.a. intensiveret kontrollen af produktionen og transporten af produkterne dels ved at lade nævn eller centralforvaltningen foretage uanmeldt kontrol, dels ved at indføre daglig registrering af kontrollen med egreneringsvirksomheder med skifteholdsdrift for særlig at kontrollere egreneringsfasen og produktionsfasen for egreneret bomuld, dels ved straks at meddele de regionale kontorer og centralforvaltningen oplysningerne om indførelsen af ikke-egreneret bomuld, produktionen af egreneret bomuld og transporten af produkterne ved hver dag at fremsende de daglige kontrolregistre og transportdokumenterne for produkterne.

50 Det bemærkes, at de producerende medlemsstater i medfør af artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81 af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld (EFT L 211, s. 2) skal indføre en kontrolordning, hvorved det bl.a. bliver muligt at fastslå, hvor stor en mængde ikke-egreneret bomuld fra Fællesskabet de enkelte egreneringsvirksomheder har fået tilført, at fastslå, hvor stor en mængde ikke-egreneret bomuld der er blevet egreneret, og at kontrollere, om minimumsprisen er overholdt. Ifølge forordningens artikel 12 finder bestemmelserne i forordning nr. 729/70 med de nødvendige ændringer anvendelse inden for anvendelsesområdet for forordning nr. 2169/81.

51 I henhold til artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld (EFT L 123, s. 23) indgiver bomuldsproducenterne en erklæring om de tilsåede arealer hvert år inden en dato, der fastsættes af medlemsstaten, dog senest den 1. juli, medmindre der foreligger force majeure. I forordningens artikel 8, stk. 2, hedder det, at hvis de anmeldte arealer afviger fra de arealer, der blev konstateret i forbindelse med den i artikel 12, stk. 1, litra a), omhandlede kontrol, tilpasser medlemsstaterne de pågældende erklæringer, og de tager ved bestemmelsen af det samlede anmeldte areal hensyn til sådanne tilpasninger.

52 I artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 1201/89 er det bestemt, at det af producentmedlemsstaten udpegede organ bl.a. efterprøver,

a) at erklæringerne vedrørende de tilsåede arealer er nøjagtige, idet der på stedet gennemføres en stikprøvekontrol, som mindst omfatter 5% af erklæringerne

b) at de indgivne kontrakter opfylder betingelserne i artikel 10, navnlig for så vidt angår overholdelsen af minimumsprisen

c) at den mængde bomuld, for hvilken der er indgivet anmodning om støtte, svarer til den mængde ikke-egreneret bomuld af fællesskabsoprindelse, der er produceret på det areal, som er angivet i kontrakten eller kontrakterne

d) at den mængde bomuld, for hvilken der udbetales støtte, svarer til den mængde bomuld af fællesskabsoprindelse, der faktisk er blevet egreneret.

53 Endelig fremgår det af artikel 12, stk. 2, i forordning nr. 1201/89, at vedkommende organ kun yder støtte for den mængde bomuld, for hvilken alle betingelser er opfyldt. Ifølge forordningens artikel 13 skal det i artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 2169/81 omhandlede lagerregnskab, opdelt efter ikke-egreneret bomuld høstet i Fællesskabet og ikke-egreneret høstet uden for Fællesskabet, mindst indeholde en angivelse af mængden af ikke-egreneret og egreneret bomuld samt af frø, olie og bomuldslinters på lager den første dag i hver måned.

54 Det fremgår af sagens akter, at den undersøgelse, der i medfør af forordning nr. 595/91 fandt sted i Grækenland i 1992 og 1993 vedrørende de svigagtige forhold i bomuldssektoren, blev suppleret med fem kontrolbesøg foretaget af EUGFL henholdsvis den 9.-13. januar 1995, 13.-16. juni 1995, 10.-14. juli 1995, 13.-17. november 1995 og 22.-26. januar 1996. Meningen med disse kontrolbesøg var at gennemgå de nationale procedurer for forvaltning og kontrol af støtten til bomuldssektoren som led i regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1992 og de følgende regnskabsår.

55 Under disse kontrolbesøg blev der afdækket alvorlige mangler, og især havde de græske myndigheder på forskellige niveauer været alt for forsømmelige hvad angår beskyttelsen af EF-fondene mod risikoen for svig og uregelmæssigheder.

56 Således kunne EUGFL's kontrollører fastslå, at de græske myndigheder ikke havde mulighed for effektivt at foretage den kontrol og efterprøvning af erklæringerne om tilsåede arealer, der er foreskrevet i artikel 8 og 12 i forordning nr. 1201/89. Det Græske Bomuldskontor udnyttede nemlig ikke de oplysninger, der blev indhentet for at bestemme arealerne, på en sådan måde, at oplysningerne blev et reelt instrument til kontrol af de af producenterne anmeldte arealer. På intet tidspunkt blev oplysningerne edb-registreret for at skabe noget, der lignede en matrikel. Det Græske Bomuldskontors lokale afdelinger udnyttede ikke de disponible oplysninger til at kontrollere rigtigheden af dyrkningserklæringerne og til at afgøre, hvilke arealer der var blevet anmeldt af mere end én producent. Det blev endvidere konstateret, at der ikke fandtes nogen afgrænsning af parcellerne,

således at de pågældende parceller og jorder ikke kunne kontrolleres på en objektiv måde.

57 Endelig fremgår det af disse konstateringer, at den uanmeldte kontrol ikke var tilfredsstillende. I praksis fandt der ingen »sandsynlighedskontrol« sted med hensyn til virksomhedens energiforbrug, personale og egreneringskapacitet. Det Græske Bomuldskontor besad ikke det edb-udstyr, der var nødvendigt for at følge de forskellige forskudsanmodninger, anmodninger om støtteberegning og de egentlige støtteansøgninger i forhold til anmodningerne om kontrol, således at kontoret kunne anvende støttesatsen korrekt og kontrollere anvendelsen af støttesatsen på de forskellige forarbejdede mængder.

58 Den medlemsstat, over for hvilken Kommissionen har begrundet sin beslutning, hvori det konstateres, at den kontrol, der er foretaget som led i anvendelsen af funktionsreglerne for EUGFL, Garantisektionen, er mangelfuld eller slet ikke har fundet sted, kan efter Domstolens faste praksis ikke afkræfte Kommissionens konstateringer ved simple påstande, som ikke underbygges af elementer, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem. Såfremt medlemsstaten ikke fører bevis for, at Kommissionens konstateringer er urigtige, udgør disse forhold, der kan give anledning til alvorlig tvivl med hensyn til indførelsen af et passende og effektivt system af foranstaltninger til overvågning og kontrol (dom af 28.10.1999, sag C-253/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 7529, præmis 7).

59 I den foreliggende sag har den græske regering ikke i detaljer bestridt de mangler og fejl, der er konstateret i det pågældende kontrolsystem, men blot hævdet, at kontrollen er blevet forbedret og bl.a. har gjort det muligt at afdække overtrædelser begået af erhvervsdrivende. Men den omstændighed, at alle, der har handlet ulovligt, er blevet pålagt bøder, er ikke tilstrækkeligt til at udelukke tvivl med hensyn til kontrolsystemets effektivitet.

60 Der kan under disse omstændigheder ikke sættes spørgsmålstegn ved den finansielle korrektion på 10% hverken under påberåbelse af en fejlvurdering af de faktiske omstændigheder eller under påberåbelse af magtfordrejning fra Kommissionens side eller overskridelse af Kommissionens skønsbeføjelser.

Udgifter vedrørende støtten til tobaksproduktion

Nedsættelse af præmier og interventionspriser ved overskridelse af de maksimale garantimængder

61 Af den sammenfattende rapport fremgår det, at medlemsstaterne ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2065/93 af 27. juli 1993 om fastsættelse af den faktiske produktion af samt de priser og præmier, der i henhold til ordningen med maksimale garantimængder skal betales for tobak fra 1992-høsten (EFT L 187, s. 26), er forpligtet til straks at inddrive det præmiebeløb, der er betalt for meget som følge af overskridelsen af de maksimale garantimængder. Ifølge rapporten skulle disse præmier inddrives, allerede før den nye tobakshøst begynder, for at få de erhvervsdrivende til at respektere de nye maksimale garantimængder. Det blev dog fastslået, at disse inddrivelser i dette tilfælde var sket lang tid efter bestemmelsernes ikrafttræden, således at bestemmelserne fra et økonomisk synspunkt på grund af valutanedskrivning mistede deres virkning. Inddrivelserne strakte sig nemlig over 41 måneder, selv om de græske myndigheder allerede i september 1992 burde have sørget for, at den sikkerhed, der var stillet med henblik herpå, blev frigivet.

62 Kommissionen foretog derfor en finansiel korrektion ud fra en rentesats på 10% af det samlede beløb, der var inddrevet for sent, beregnet over en gennemsnitlig periode på 20,5 måneder, svarende til en korrektion på 552 174 314 GRD.

63 Den græske regering har gjort gældende, at Kommissionens holdning bygger på en fejlfortolkning af gældende fællesskabsbestemmelser.

64 Den græske regering har i denne forbindelse hævdet, at de beløb, med hvilke præmien er nedsat som følge af overskridelsen af de maksimale garantimængder, skal tilbagebetales i det øjeblik, tobakken forlader det sted, hvor den er blevet underkastet kontrol, dvs. når retten til præmien opstår. Dette fremgår af artikel 6 og 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1726/70 af 25. august 1970 om gennemførelsesbestemmelser for ydelse af præmie for tobak i blade (EFT 1970 II, s. 517). Ifølge den græske regering underbygges Kommissionens argument om, at de uretmæssigt udbetalte præmier straks skal tilbagebetales, ikke af artikel 2 i forordning nr. 2065/93, som alene vedrører datoen for forordningens ikrafttrædelse. Argumentet støder desuden på praktiske vanskeligheder. Da forordning nr. 2065/93 blev vedtaget i slutningen af juli 1993, og især da producenterne først blev underrettet herom i løbet af august, var det for sent til at tvinge forarbejdningsvirksomhederne og producenterne til at overholde de maksimale garantimængder før begyndelsen af den følgende høst, idet den producerede mængde ikke fastsættes i forbindelse med høsten (f.eks. i august, september osv.), men under udplantningen, som finder sted fra marts til juni.

65 Den græske regering har tilføjet, at selv om det antages, at der er pligt til straks at inddrive de for meget betalte præmier som følge af overskridelse af de maksimale garantimængder, ville det være arbitrært at anvende en rentesats på 10%.

66 Subsidiært finder den græske regering, at der fra det endelige beløb bør fratrækkes 58 712 320 GRD, som ikke er blevet tilbagebetalt, fordi de virksomheder, der skulle tilbagebetale beløbet, havde anlagt sag og opnået retslig beskyttelse i form af foreløbige forholdsregler.

67 Det bemærkes, at der ved Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 af 21. april 1970 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtobak (EFT 1970 I, s. 186)

indføres en ordning med maksimale garantimængder, hvorefter der ved overskridelse af de fastsatte mængder for en sort eller en gruppe af sorter sker en nedsættelse af priserne og de tilsvarende præmier i medfør af artikel 4, stk. 5, i nævnte forordning, som indsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1114/88 af 25. april 1988 om ændring af forordning nr. 727/70 (EFT L 110, s. 35).

68 I artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2824/88 af 13. september 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen med maksimale garantimængder for tobak og om ændring af forordning (EØF) nr. 1076/78 og (EØF) nr. 1726/70 (EFT L 254, s. 9) hedder det, at Kommissionen på grundlag de af medlemsstaterne meddelte oplysninger eller på grundlag af andre oplysningskilder for hver høst inden den 31. juli i året efter høståret konstaterer den faktisk producerede mængde for hver tobakssort og for hver gruppe af tobakssorter, for hvilke der er fastsat en maksimal garantimængde. I henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2824/88, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2907/92 af 6. oktober 1992 (EFT L 291, s. 6), kan der inden den i artikel 1 omhandlede konstatering af den faktiske produktion som interventionspriser og præmier for 1992-høsten højst udbetales 77% af de for det pågældende høstår fastsatte beløb. Efter medlemsstatens valg kan disse priser og præmier dog udbetales med op til 100%, hvis der stilles en sikkerhed svarende til 23% for 1992-høsten. Endelig hedder det i artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2824/88, at udbetalingen af det eventuelle restbeløb og frigivelse eller fortabelse af sikkerhedsstillelsen finder sted efter konstateringen af den i artikel 1 omhandlede faktiske produktion.

69 Ved forordning (EØF) nr. 2046/90 af 18. juli 1990 (EFT L 187, s. 23), (EØF) nr. 2267/91 af 29. juli 1991 (EFT L 208, s. 26), (EØF) nr. 2178/92 af 30. juli 1992 (EFT L 217, s. 75) og nr. 2065/93 har Kommissionen, som det fremgår af forordningernes ordlyd, for tobak høstet i 1989-1992 fastsat den faktiske produktion samt de priser og præmier, der skal betales i medfør af ordningen med maksimale garantimængder. I forordningernes artikel 2 fastsættes datoen for deres ikrafttræden til tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

70 I forordning nr. 1726/70 er det i artikel 6, stk. 1, bestemt, at retten til præmie opstår i det øjeblik, tobakken forlader det sted, hvor den er blevet underkastet kontrol, mens det i artikel 7, stk. 1, hedder, at præmien forfalder til betaling, når retten til præmien opstår.

71 Det fremgår af disse bestemmelser, at i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2824/88 skal fortabelsen af sikkerhedsstillelsen for de præmier, der er udbetalt inden konstateringen af den faktiske produktion, dvs. fortabelsen af den sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i den sammenfattende rapport, finde sted efter konstateringen af den faktiske produktion. Fra dette tidspunkt kender medlemsstaterne nemlig størrelsen på de beløb, præmiemodtagerne faktisk har ret til, og dermed størrelsen af de beløb, som, fordi der er betalt for meget, skal tilbagebetales, eller eventuelt de beløb, for hvilke sikkerhedsstillelsen fortabes.

72 For 1992-høsten er den faktiske produktion af hver sort eller sortsgruppe af tobak og overskridelsen af de maksimale garantimængder samt de priser og præmier, der skal betales, anført i forordning nr. 2065/93, som trådte i kraft den 1. august 1993. Inddrivelsen af de for meget betalte præmier eller fortabelsen af sikkerhedsstillelsen i denne forbindelse skulle have fundet sted fra denne dato. Enhver forsinkelse i gennemførelsen af disse procedurer medførte for de pågældende modtagere fordele, som ikke var begrundede i henhold til fællesskabsbestemmelserne.

73 Med hensyn til argumentet om artikel 6 og 7 i forordning nr. 1726/70 skal det blot fastslås, at der i dette tilfælde er tale om præmier, som de begunstigede netop ikke har ret til.

74 Hvad angår størrelsen af den finansielle korrektion, der er foretaget, fremgår det af den sammenfattende rapport, at de græske myndigheder har strakt inddrivelserne over 41 måneder, selv om de skulle have krævet den stillede sikkerhed udbetalt allerede ved ikrafttrædelsen af forordning nr. 2065/93. Kommissionen

har beregnet korrektionen ud fra en rentesats på 10% over en gennemsnitlig periode på 20,5 måneder.

75 Det skal i denne forbindelse fastslås, at den periode, Kommissionens beregning bygger på, svarer til halvdelen af den tid, hvormed inddrivelsen var forsinket, og at den anvendte rentesats er lavere end den sats, der på det tidspunkt blev anvendt i Grækenland. Under disse omstændigheder kan den græske regering ikke anfægte korrektionen.

76 Hvad endelig angår fratrækningen af 58 712 320 GRD fra det endelige korrektionsbeløb, som den græske regering har opgjort til 614 401 142 GRD, skal det blot bemærkes, at den endelige korrektion ifølge den sammenfattende rapport udgør 552 174 314 GRD, og at den græske regering ikke har godtgjort, at de 58 712 320 GRD, som den ønsker fratrukket, indgår i dette beløb.

Manglende overholdelse af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1197/92 af 8. maj 1992 om ændring af forordning nr. 1726/70 (EFT L 124, s. 31), hvorefter 5% af dyrkningskontrakter og -erklæringer skal kontrolleres for hver virksomhed og hver sort

77 Ifølge den sammenfattende rapport erkendte de græske myndigheder, at kontrollen i Nafplion-regionen, som kun producerer 3% af den samlede tobaksproduktion, i særlig grad var fiktiv. Kommissionen foretog derfor en fast korrektion på 10% svarende til 316 280 755 GRD.

78 Det fremgår endvidere af den sammenfattende rapport, at selv om forordning nr. 1197/92 var blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 9. maj 1992, blev der først den 3. september 1992 udstedt et nationalt dekret, der

godkendte den i forordningen fastsatte kontrol. Da størstedelen af kontrollen fandt sted efter høsten fra udgangen af september til begyndelsen af november 1992, selv om kontrollen ifølge forordning nr. 1197/92 skulle ske på et tidspunkt, hvor tobakken endnu ikke var høstet, foretog Kommissionen en fast korrektion på 2% svarende til 1 929 330 791 GRD.

79 Hvad angår Nafplion-regionen har den græske regering gjort gældende, at selv om protokollaterne er dateret mellem den 10. og den 26. september 1992, hvilket Kommissionen har fortolket som et bevis på, hvornår kontrollen på stedet blev foretaget, blev kontrollen gennemført forskriftsmæssigt i overensstemmelse med cirkulæreskrivelse F 109/1989/A.4126 af 27. maj 1992. Protokollaterne var nemlig blevet underskrevet efter den 10. september 1992 for at overholde bestemmelserne i landbrugsministerens bekendtgørelse nr. 378988 af 3. september 1992, som skabte retsgrundlag for det ansvar, der måtte kunne gøres gældende som følge af kontrollen. Ifølge den græske regering var kontrollen i Nafplion-regionen blevet planlagt tidligere, fordi denne region er den, der har den tidligste tobakshøst, idet høsten er afsluttet inden slutningen af august. De foretagne korrektioner er derfor ulovlige og uberettigede.

80 Den græske regering har endvidere gjort gældende, at Det Græske Tobakskontor (EOK) umiddelbart efter vedtagelsen og offentliggørelsen af forordning nr. 1197/92 i maj 1992 vedtog de første gennemførelsesinstrukser, som er indeholdt i cirkulæreskrivelse F 109.1989/A.4126 af 27. maj 1992, mens den ministerielle bekendtgørelse nr. 378988/92, hvorved sanktionerne i forbindelse med kontrollen blev lovliggjort, blev vedtaget den 3. september 1992. Bortset fra Nafplion-regionen begyndte kontrollen den 9. september 1992 og sluttede i begyndelsen af november 1992.

81 Den græske regering har i denne forbindelse hævdet, at kontrollen har været fuldt ud i overensstemmelse med artikel 2c i forordning nr. 1726/70, som indsat ved forordning nr. 1197/92. De græske myndigheder har nemlig fremlagt beviser for, at der er foretaget kontrol, og at kontrollen har omfattet 5% af kontrakterne og erklæringerne. Endvidere er størstedelen af kontrollen blevet gennemført rettidigt. Selv om producenterne havde afsluttet høsten af tobaksblade, kunne kontrollørerne let have kontrolleret såvel det dyrkede areal som sorten ved at

undersøge de stængler, der var tilbage på marken, og de blade, stænglerne endnu bar. Der bør ligeledes tages hensyn til, at der var tale om det første år efter forordningens ikrafttrædelse, til, at forordning nr. 1197/92 blev vedtaget med forsinkelse på et tidspunkt, hvor tobaksdyrkningen allerede var begyndt, og til det store antal registrerede kontrakter (73 462). Selv om det erkendes, at en del af kontrollen har været lettere forsinket, dvs. først har fundet sted efter høsten, har kontrollen været pålidelig.

82 Det bemærkes, at medlemsstaterne i henhold til artikel 2c, stk. 1, i forordning nr. 1726/70, som indsat ved forordning nr. 1197/92, foretager uanmeldte kontrolbesøg på stedet for at kontrollere de oplysninger, der er anført i dyrkningskontrakterne eller -erklæringerne, navnlig arealet og den dyrkede sort. For hver forarbejdningsvirksomhed skal kontrollen omfatte mindst 5% af de registrerede dyrkningskontrakter eller -erklæringer pr. sort eller sortsgruppe. I henhold til artikel 2c, stk. 4, i forordning nr. 1726/70, som indsat ved forordning nr. 1197/92, træffer medlemsstaterne de for anvendelsen af denne forordning nødvendige supplerende foranstaltninger.

83 Den græske regering har erkendt, at den uanmeldte kontrol på stedet som omhandlet i artikel 2c, stk. 1, i forordning nr. 1726/70, som indsat ved forordning nr. 1197/92, reelt først begyndte i september 1992, dvs. efter tobakshøsten, selv om de græske myndigheder i henhold til nævnte forordning var forpligtet til at foretage denne kontrol umiddelbart efter forordningens ikrafttrædelse, dvs. den 12. maj 1992. De græske myndigheders holdning har således forringet den nævnte kontrols effektivitet.

84 Det skal endvidere påpeges, at Kommissionen ved beslutning af 13. januar 1995 fastsatte fristen for fremsendelsen af supplerende oplysninger som led i regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1992 til den 28. februar 1995. Trods adskillige anmodninger til de græske myndigheder om at fremlægge bevis for kontrollens forskriftsmæssighed svarede myndighederne ikke inden for fristen.

85 Under disse omstændigheder kan der ikke sættes spørgsmålstegn ved Kommissionens finansielle korrektion.

Dyrkning af tobak i kommuner, der ikke er støtteberettigede i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2267/88 af 19. juli 1988 om ændring af forordning nr. 727/70 (EFT L 199, s. 18)

86 I den sammenfattende rapport henvises der til Revisionsrettens særberetning nr. 8/93 om den fælles markedsordning for tobak, ifølge hvilken tobak dyrket i 61 græske kommuner ikke var støtteberettiget i henhold til forordning nr. 2267/88. Ud fra denne særberetning foretog Kommissionen en finansiel korrektion på 1 098 436 000 GRD, dvs. et beløb svarende til de uretmæssigt udbetalte præmier.

87 Den græske regering har gjort gældende, at de regioner, som de pågældende kommuner hører til, er regioner med tradition for tobaksproduktion, hvor jord- og klimaforholdene er ensartede. Som sådanne har Fællesskabet godkendt disse regioner og i de sidste mere end ti år anvendt dem som udgangspunkt for afgrænsningen af de områder, hvor der dyrkes tobak med henblik på intervention. Ifølge den græske regering er der i disse landsbyer blevet dyrket andre tobakssorter, som er blevet erstattet af Virginia-sorten. Denne udskiftning af de andre sorter med Virginia-tobak fandt sted i medfør af Fællesskabets strukturprogrammer, der tog sigte på at udskifte sorter, der var mindre efterspurgte end Virginia-sorten. Samtlige producenter af Virginia-tobak opnåede forudgående godkendelse af deres planer om at investere i de tørreanlæg, der er nødvendige i forbindelse med dyrkningen af denne sort.

88 Den græske regering har gjort gældende, at de producenter, der deltog i disse programmer, straks opgav dyrkningen af tobakssorterne Tsebelia og Mavra. Hvis disse producenter i et år skulle eksperimentere med sorterne uden at modtage præmien, måtte Fællesskabet godtgøre dem det »indtægtstab«, de havde lidt,

således som det også er sket i andre tilfælde af omstruktureringer. Det ville under alle omstændigheder være ejendommeligt at foretage en korrektion nu for en aktivitet, som Fællesskabet har tilskyndet til.

89 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Rådet i forordning (EØF) nr. 2062/92 af 30. juni 1992 (EFT L 215, s. 22) for 1992-høsten har fastsat målpriser, interventionspriser og præmier til købere af tobak i blade, afledte interventionspriser for tobak i baller, referencekvaliteter samt produktionsområder. Sidstnævnte er anført i bilag III til forordningen. Blandt de områder, der er godkendt til produktion af Virginia-sorten, kan bl.a. nævnes regionerne Midtgrækenland og Makedonien, hvortil de 61 kommuner, der er nævnt i den sammenfattende rapport, hører ifølge den græske regering.

90 I henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2062/92, finder priserne og præmierne til købere af tobak kun anvendelse på sorter, der er blevet dyrket i de i bilag III angivne produktionsområder, jf. dog artikel 7a i forordning nr. 727/70. Ifølge sidstnævnte bestemmelse, der blev indsat ved forordning nr. 2267/88, gælder priserne og præmierne kun for tobakssorter, der stammer fra kommuner, hvor denne sort allerede er dyrket mindst én gang i løbet af de sidste fem år forud for den pågældende høst.

91 Men det er i den foreliggende sag ubestridt, at den pågældende tobak, selv om den er blevet dyrket i et område, der er anerkendt i forordning nr. 2062/92, imidlertid ikke giver ret til de krævede præmier, idet denne sort ikke hidrører fra kommuner, hvor den allerede er blevet dyrket tidligere.

92 Rådet har endvidere ikke udnyttet muligheden i artikel 7a, stk. 2, i forordning nr. 727/70, som indsat ved forordning nr. 2267/88, for »samtidig med priserne og præmierne efter samme fremgangsmåde [at] fastsætte de sorter, for hvilke stk. 1 ikke anvendes«.

93 Endelig er den omstændighed, at producenterne af Virginia-sorten som led i Fællesskabets strukturprogrammer har opgivet at producere andre tobakssorter, uden betydning for retten til de præmier, der ydes i henhold til forordning nr. 727/70.

94 Udgifterne vedrørende dyrkningen af tobak i kommuner, der ikke er støtteberettigede i henhold til forordning nr. 2267/88, kan således ikke anerkendes. Derfor kan den finansielle korrektion af disse udgifter ikke anfægtes.

Sikkerhed, der har været stillet i lang tid, og som ikke er frigivet

95 Ifølge den sammenfattende rapport er oversigten over sikkerhed, der er stillet før den 16. april 1991, og som stadig var gældende den 15. oktober 1992, blevet gennemgået. Det fremgår af Kommissionens konstateringer, at Didagep, det kompetente organ, i mellemtiden har frigivet alle sikkerhedsstillelser, og at Kommissionen har modtaget tilfredsstillende dokumentation for forvaltningen af sikkerhedsstillelserne, undtagen hvad angår sag 30277/24.02.92, hvor der mangler specifikke oplysninger om anerkendelsen af force majeure. Derfor har Kommissionen foretaget en finansiel korrektion på 10 853 000 GRD.

96 Den græske regering finder, at den finansielle korrektion er en fejl, idet den er foretaget for to tilfælde af tobakseksport, hvoraf det ene havde givet ret til fuld restitution, som var blevet udbetalt i henhold til Kommissionens forordning

(EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), mens det andet tilfælde havde givet ret til delvis restitution. Den Hellenske Republiks andel af sidstnævnte restitution udgør 1 043 387 GRD, og ikke 10 853 000 GRD som beregnet af Kommissionen.

97 Som nævnt i præmis 84 ovenfor fastsatte Kommissionen fristen for fremsendelse af supplerende oplysninger som led i regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1992 til den 28. februar 1995. Den græske regering har ikke bestridt Kommissionens påstand om, at oplysningerne i stævningen ikke blev meddelt inden for den fastsatte frist, og den græske regering kan derfor ikke sætte spørgsmålstegn ved den finansielle korrektion.

Negativt forbehold vedrørende regnskabsåret 1990

98 Endelig har den græske regering gjort gældende, at Kommissionen ved afslutningen af EUGFL-regnskaberne for regnskabsåret 1990 tilbageholdt 4,5 mia. GRD, idet den fandt, at dette beløb vedrørte tobak, der var blevet støttet i strid med fællesskabsbestemmelserne, nærmere betegnet tobak udført til Albanien og Bulgarien uden at være underkastet en første bearbejdning og behandling som krævet i artikel 3 i forordning nr. 727/70, og uden at vægten af den tobak, der ikke opfyldte mindstekravene til kvalitet, var blevet fratrukket i overensstemmelse med artikel 11 i forordning nr. 1726/70. Under henvisning til den undersøgelse, der blev gennemført med hjælp fra Fællesskabet, tog Kommissionen et negativt forbehold svarende til ovennævnte beløb.

99 Da undersøgelsen vedrørende dette punkt var afsluttet, og da undersøgelseskonklusionerne var blevet meddelt Kommissionen, finder den græske regering, at

Kommissionen var forpligtet til i medfør af artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 729/70 straks at opgøre denne finansielle korrektion endeligt på tidspunktet for regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1992.

100 Det skal hertil blot bemærkes, at den korrektion, den græske regering henviser til, blev endelig i forbindelse med regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1991. Korrektionen kan således ikke gøres til genstand for fornyet behandling som led i regnskabsafslutningen for det her omhandlede regnskabsår.

101 Da ingen af den græske regerings anbringender er taget til følge, må Kommissionen frifindes.

Sagens omkostninger

102 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Hellenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Hellenske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.**

2) **Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.**

Schintgen Kapteyn Hirsch

Ragnemalm Skouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. juli 2000.

R. Grass

Justitssekretær

J.C. Moitinho de Almeida

Formand for Sjette Afdeling